

Dirk Tanghe

Christus wordt weer gekruisigd *is een tekst met brede maatschappelijke implicaties en sterk ideologische commentaar. Je haalt die laag niet naar de voorgrond.*

"Nee. En ik ben daar dringend aan toe. Ik ben niet zo geëngageerd. Ik ben een veel te emotioneel regisseur. Ik heb dringend behoefte aan een dramaturg, die met mij een soort tandem vormt. Ik denk dat ik die gevonden heb in de persoon van Johan Boonen. Hij maakt opnieuw een vertaling, voor *Electra*, maar de samenwerking gaat verder dan bij *Medea*. Ik heb iemand nodig die mij steunt en mij tegelijk mijn zijpaden ontnemt, iemand die mij bij de kern van de zaak brengt. Maar ik wil niet geleid worden. Ik wil zelf mijn klad verf gooien."

Hoe kijk je nu, na de gebeurtenissen in het Oostblok, terug op Christus wordt weer gekruisigd?

"Ik vind het altijd verrassend om in zo'n oude stukken, ook in *Electra* bijvoorbeeld, zo'n hedendaagse kost te vinden. Aigisthos wordt vermoord uit wraak. Clytaimnestra ook. Blinde wraak van de dochter, die al jaren hoopt dat haar broer zal terugkeren. Dat is hetzelfde als het Roemeense volk dat al jaren zit te azen op wraak. Is de terechtstelling van Ceaucescu de laatste daad van de dictatuur of de eerste fout van de democratie? Zo bekeken, is die stof zeer actueel, maar ik weiger mijn voorstelling in die rich-

ting te duwen. Ik wil het verhaal van *Electra* zo zuiver mogelijk in beeld brengen zodat het publiek, als het dat wil, zelf de verbanden kan leggen."

Het was voor mij erg vreemd om bij de voorstelling die ik van Christus wordt weer gekruisigd zag, begin januari, een tekst te vinden die een messiasfiguur naar voor schuift, met de open vraag of deze 'communist' niet de enige ware christen is? Is de wereld vandaag nog in deze tegenstellingen te vatten?

"Ik heb daar geen moment bij stil gestaan toen ik met de tekst bezig was. Nadien heb ik mij wel voor het hoofd gestoten om wat ik allemaal had laten liggen. Maar ik had alle tijd nodig om het verhaal op poten te zetten. De bewerking, die Jan De Vuyst gemaakt heeft, was pas klaar toen de repetities begonnen. Je kan hem niet laten bezinken. Is het goed? Waarom die tekst? Die vragen heb ik mij allemaal niet kunnen stellen. Ik heb mij moeten toespitsen op ensceneren, in beeld brengen. Er zijn voorstellingen waar ik voor honderd procent achtersta. Maar er zijn er ook waar ik duizenden vragen bij heb. Die heb ik gemaakt omdat er nu eenmaal op die datum een voorstelling moest zijn. Er moet gespeeld worden. Je kan die machine niet stilleggen. Je kan je schilderij niet aan de kant zetten. Je kan niet zeggen: ik laat het nog niet zien. Dat is voor mij momenteel een grote kwelling. En dan maak ik met mijn onbevungen vakmanschap, met mijn drang om te com-

poneren, orchestreren, stileren, een voorstelling die weliswaar goed in elkaar zit, maar die veel dingen mist."

Krijg je binnen NTG de ruimte om datgene waar jij behoefte aan hebt, te ontwikkelen?

"Enerzijds biedt NTG mij heel veel: infrastructuur, acteurs... Maar ik krijg geen tijd om voor mijzelf uit te maken wat ik nu echt wil. En dan val je automatisch terug op je verworvenheden. Op den duur wordt dat voor jezelf te mager. En dan denk ik: laat mij maar een modeshow maken. Of een spetterende musical. Dat zou misschien beter zijn. Dat vraagt geen diepgang. De tijd die ik nu niet krijg, zou ik willen gebruiken om verder te gaan, om verschillende invalshoeken uit te testen. Om de emotionele bagage van de acteurs uit te breiden. Zodat ik alles niet zo af moet lijnen."

Je hebt je nooit beziggehouden met het ontwikkelen van een eigen werkstructuur. Wil je dat nu wel?

"Voorstellingen maken, is altijd mijn enige behoefte geweest. Ik heb geen ambitie om een eigen groep op te richten en daarmee stap voor stap een eigen profiel te ontwikkelen. Ik werk meer voorstelling per voorstelling, en de aard van de produkties kan daarbij zeer uiteenlopend zijn. Als mijn contract met NTG verlopen is, ga ik werken met SIP, Stichting International Productions. Dat zijn een aantal Ne-